

**Wyrok z dnia 20 maja 1994 r.
I PRN 22/94**

Prawo do odprawy pieniężnej nie jest wyłączone na podstawie art. 8 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. z 1990 r., Nr 4, poz. 19 ze zm.) w razie podjęcia zatrudnienia w zakładzie przejmującym mienie dotychczasowego zakładu pracy jeśli nastąpiło to już po rozwiązaniu umowy o pracę.

Przewodniczący SSN: Antoni Filcek (sprawozdawca), Sędziowie SN: Andrzej Wróbel, Stefania Szymańska,

Sąd Najwyższy, z udziałem prokuratora Iwony Kaszczyszyn po rozpoznaniu w dniu 20 maja 1994 r. sprawy z powództwa Wacława P. przeciwko Urzędowi Miejskiemu w Ł. o odprawę pieniężną, na skutek rewizji nadzwyczajnej Ministra Sprawiedliwości [...] od wyroku Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Łańcucie z dnia 5 października 1993 r. [...],

o d d a l i ł rewizję nadzwyczajną

U z a s a d n i e n i e

Powód Wacław P. był mianowany pracownikiem Urzędu Miejskiego w Ł. domagał się na podstawie art. 13 ustawy z dnia 22 marca 1990 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. Nr 21, poz. 124 ze zm.) oraz art. 8 i 17 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy [...] (Dz. U. z 1990 r., Nr 4, poz. 19 ze zm.) od Burmistrza tego miasta odprawy pieniężnej w związku z rozwiązaniem z nim w dniu 20 sierpnia 1990 r. umowy o pracę na zasadzie porozumienia stron. Powód powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 1991 r., I PZP 28/91.

Strona pozwana, którą w świetle art. 1 powołanej wyżej ustawy o pracownikach samorządowych w zw. z art. 3 k.p. jest nie Burmistrz miasta Ł. lecz Urząd miasta Ł. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa ponieważ w świetle art. 8 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy powodowi nie przysługuje odprawa, gdyż powód zgodził się na zatrudnienie go w Urzędzie Rejonowym w R. (Ośrodek w Ł.), który to urząd przejął od Urzędu miasta Ł. znaczną część jego mienia, w tym lokalu na potrzeby urzędu.

Sąd Rejonowy-Sąd Pracy w Łańcucie wyrokiem z dnia 5 października 1993 r., IV P 85/93, uwzględnił powództwo powołując się w uzasadnieniu na art. 8 powołanej ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. i na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 1991 r., I PZP 28/91 r. (PiZS 1992 nr 2 s. 55), zgodnie z którą powodowi jako mianowanemu pracownikowi samorządowemu, z którym przed dniem 1 października 1990 r. nie nawiązano nowego stosunku pracy i z którym został rozwiązany stosunek pracy na mocy "porozumienia stron" przed dniem 31 grudnia 1990 r. przysługuje odprawa pieniężna na podstawie art. 8 i 17 ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. w związku ze

zmianami organizacyjnymi, o których mowa w art. 1 ust. 1 tejże ustawy.

Od powyższego wyroku wniósł na skutek podania pozwanego Urzędu i w jego interesie rewizję nadzwyczajną Minister Sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafnie zarzuca skarżący, że Sąd Rejonowy ograniczył się do zbadania pozytywnych przesłanek zastosowania art. 8 powołanej na wstępie ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy [...] wymienionych w ust. 1-2 tego artykułu w związku z art. 1 ust. 1, art. 11 i art. 17 powyższej ustawy, których istnienia zarówno strona pozwana w odpowiedzi na pozew jak też skarżący w rewizji nadzwyczajnej nie kwestionuje, natomiast nie rozważył sprawy pod kątem negatywnych przesłanek pozbawiających pracownika wynikającego z wymienionych przepisów prawa do odprawy zawartych w art. 8 ust. 3 pkt 2 cyt. ustawy, na które powoływał się pozwany Urząd w odpowiedzi na pozew. Zgodnie z tym ostatnim przepisem odprawa pieniężna z art. 8 ust. 1-2 nie przysługuje pracownikowi, który do dnia rozwiązania stosunku pracy przyjął propozycję zatrudnienia w zakładzie pracy przejmującym w całości lub w części mienie dotychczas zatrudniającego go zakładu albo w zakładzie pracy powstałym w wyniku takiego przejęcia. Jak wynika z akt osobowych powoda przed rozwiązaniem stosunku pracy w Urzędzie Miejskim w Ł. powód zgodził się na podjęcie pracy w Rejonowym Biurze Pracy w Ł. (pismo z dnia 28 sierpnia 1990 r. na k. 23 akt osobowych). W związku z tym po rozwiązaniu z powodem w dniu 20 sierpnia 1990 r. stosunku pracy w Urzędzie Miejskim w Ł. za porozumieniem stron (k. 25 akt sprawy) Wojewoda Rzeszowski w tym samym dniu mianował powoda na stanowisko inspektora rejonowego w Urzędzie Wojewódzkim w R. - Rejonowe Biuro Pracy w Ł. (k. 26 akt sprawy). Nowym pracodawcą powoda był zatem Urząd Wojewódzki w R. W odpowiedzi na pozew, jak też w rewizji nadzwyczajnej nie twierdzi się, aby Urząd Wojewódzki w Rzeszowie przejął jakiegokolwiek składniki majątkowe od Urzędu Miejskiego w Ł. Twierdzi się natomiast, że przejęcie części mienia Urzędu Miejskiego w Ł. dokonał Urząd Rejonowy w R. W tym jednak urzędzie powód zatrudnił się dopiero dnia 27 sierpnia 1990 r. (k. 9 akt niniejszej sprawy) po uprzednim rozwiązaniu z nim w dniu 26 sierpnia 1990 r. stosunku pracy w Urzędzie Wojewódzkim w Rzeszowie za porozumieniem stron (k. 28 akt sprawy). Ustalony wyżej stan faktyczny nie odpowiada zatem dyspozycji art. 8 ust. 3 pkt 2 cyt. ustawy, w związku z czym rewizja nadzwyczajna jako bezpodstawna podlega oddaleniu (art. 421 § 1 k.p.c.).